

LTCA

ADWOKACI I DORADCY PODATKOWI

Z PASJI DO PODATKÓW

**CZYLI CYKLICZNY PRZEGLĄD NOWOŚCI
PODATKOWYCH OD LTCA**

#Zpasjidopodatkow

Warszawa, 27.02.2023 r.

Spis treści:

1. NAJNOWSZE ORZECZENIA I INTERPRETACJE

CIT

1.1. Odliczenie dla komplementariusza, a przekazanie zysku na kapitał zapasowy.	1
---	---

VAT

1.2. Przeniesienia tokenów NFT w zamian za kryptowalutę a VAT.	2
1.3. Stałe Miejsce Prowadzenia Działalności Gospodarczej (SMPD) też będzie objęte KSeF.	3
1.4. Opodatkowania podatkiem VAT.	6

PIT

1.5. Ustalenie dochodu z Fundacji Rodzinnej powołanej w Lichtensteinie.	7
1.6. Działalność nieewidencjonowana a składki ZUS.	8
1.7. Pusta faktura nie może stanowić podstawy uznania wydatku za koszt uzyskania przychodu w podatku PIT.	9

CENY TRANSFEROWE

1.8. Umorzenie udziału w spółce, a obowiązek dokumentacji cen transferowych.	10
--	----

2. CO W PRAWIE PISZCZY?

2.1. PUE ZUS – obowiązkowe profile dla płatników składek.	11
2.2. Konferencja uzgodnieniowa projektu ustawy wprowadzającej e-fakturę.	11

3. TEMATY TYGODNIA

3.1. Darowizna firmowych składników majątku na rzecz członków rodziny? A może zmiana pokoleniowa w biznesie? Przedsiębiorco, upewnij się, czy to się podatkowo opłaca!	12
3.2. Jak prowadzić działalność gospodarczą przy wykorzystaniu fundacji rodzinnej.	14

4. SZKOLIMY SIĘ Z LTCA

4.1. Webinary.	15
4.2. Szkolenia.	15

5. KONTAKT

5.1. Zapraszamy do kontaktu.	16
------------------------------	----

6. KRAJOWY SYSTEM E-FAKTUR!

6.1. Zmiany od 1 lipca 2024 r.	17
--------------------------------	----

Najnowsze orzeczenia i interpretacje

➡ Odliczenie dla komplementariusza, a przekazanie zysku na kapitał zapasowy.

W poprzednich artykułach z serii wspominałem o wypłacie zaliczek na poczet zysku i podatku od nich. Kluczowym w tej kwestii był art. 30a ust. 6a ustawy o PIT, który stanowi o odliczeniu dla komplementariusza.

Z odliczeniem wiąże się jeszcze jedno zagadnienie, chodzi o sytuacje w której wygenerowany przez spółkę zysk przekazywany jest w części na kapitał zapasowy, a nie wypłacany w całości wspólnikom. Powstaje więc pytanie, czy podatek PIT komplementariusza należy pomniejszyć o kwotę odpowiadającą iloczynowi procentowego udziału komplementariusza w zysku tej spółki i podatku należnego od dochodu tej spółki w proporcji do faktycznie wypłaconego zysku? Czy może należy odliczyć pełny iloczyn?

KIS mimo, że na początku skłaniał się ku pierwszej z opcji, to ostatecznie jednak stanął na stanowisku korzystnym dla podatników. Przepisy art. 30a ustawy o PIT nie odnoszą się do powyższej sytuacji, wskazują jedynie na proporcję przy udziale komplementariusza w zysku spółki. Takie rozstrzygnięcie powyższego zagadnienia wydaje się słuszne, zatem nie ma znaczenia czy komplementariuszowi wypłacono całość czy część zysku, a pozostałą część skierowano na kapitał zapasowy, odliczenie będzie obliczane identycznie w obu przypadkach.

Najnowsze orzeczenia i interpretacje

➡ Przeniesienia tokenów NFT w zamian za kryptowalutę a VAT.

W ostatnim czasie Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej wydał ciekawą interpretację w zakresie zyskujących popularność niewymienialnych tokenów (NFT), tym razem sprawa dotyczyła podatku VAT, a precyzyjniej tego, czy przeniesienie tokenów NFT w zamian za kryptowalutę będzie stanowić odpłatne świadczenie usług podlegające opodatkowaniu.

Na wstępie warto wskazać czym jest NFT w najprostszym możliwym tłumaczeniu, jest to wirtualny obiekt zapisywany zwykle na blockchainie. Ta ostatnia jest technologią opartą na kryptografii, pozwalającą na tworzenie zdecentralizowanego, zaszyfrowanego i wiarygodnego rejestru transakcji, zdarzeń czy umów. Jednym z zastosowań technologii blockchain jest wykorzystanie jej do tworzenia kryptowalut. Od innych dóbr cyfrowych, w rodzaju kryptowalut, NFT różni to, że każdy żeton jest unikalny, tj. jest indywidualnie oznaczony.

Sprawa dotyczyła podatnika, który jest spółką prawa handlowego, zajmującą się tworzeniem nowego oprogramowania, w ramach prowadzonej działalności zamierza emitować (wytworzyć oraz udostępniać) niewymienialne tokeny NFT (ang. non-fungible token). Zgodnie z przedstawionym stanem faktycznym, transakcja udostępnienia tokenów NFT będzie następowała na podstawie umowy nienazwanej, której ekonomiczny charakter zbliżony będzie do umowy sprzedaży.

Spółka wyjaśniła, że tokeny NFT oparte są na technologii blockchain, ale nie są kryptowalutą, ponieważ są niewymienialne. NFT to cyfrowe zapisy, które przedstawiają daną wartość i mogą być jedynie kupione i sprzedane na blockchainie określonych kryptowalut. Dzięki temu, że tokeny NFT są przypisane do kodu na sieci blockchain gwarantują unikalność kopii danego dzieła i służą jako cyfrowy certyfikat własności.

Spółka planuje wyemitować tokeny NFT stanowiące cyfrowy certyfikat własności poszczególnych dzieł (graficznych przedstawień samochodów). Użytkownik będzie miał prawo używać elementu graficznego samochodu w grze. W celu realizacji całego przedsięwzięcia w pierwszej kolejności dojdzie do wytworzenia tokenów NFT, czyli ich wyemitowaniu poprzez „zmintowanie” (ang. minting) i ich dalszego przeniesienia na nabywców.

Tokeny NFT zostaną przelane bezpośrednio na portfel elektroniczny uczestników wymiany, który stanowi odpowiednik rachunku, na którym przechowywane są kryptowaluty. Nabywcą tokena może być dowolna osoba fizyczna, osoba prawna lub osoba niemająca osobowości prawnej, a jedynym sposobem zapłaty za przeniesienie tokenów NFT będzie zapłata w kryptowalutach.

Wnioskodawca, po otrzymaniu środków (kryptowalut) za sprzedaż tokenów NFT, będzie otrzymywał je na swój portfel. Następnie Spółka otrzymane środki w postaci kryptowaluty będzie mogła wymienić lub sprzedać oraz zamienić na inną kryptowalutę lub na walutę fiducyjną.

W związku z tak przedstawionym stanem faktycznym, spółka zadała pytanie, czy czynność przeniesienia tokenów NFT w zamian za kryptowalutę będzie stanowić odpłatne świadczenie usług podlegające opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług? – sama uważała, że nie.

Innego zdania był natomiast Dyrektor KIS, który po pierwsze zauważył, że czynność przeniesienia tokenów NFT należy uznać za świadczenie usług w rozumieniu art. 8 ust. 1 ustawy, po drugie zauważył, że odpłatną dostawę towaru (odpłatne świadczenie usług) identyfikuje się zarówno w sytuacji klasycznej transakcji (pieniądze za towar/usługę), jak również w sytuacji np. wymiany barterowej.

W konsekwencji uznał, że czynności polegające na przeniesieniu tokenów NFT w zamian za kryptowalutę wypełnią definicję odpłatnego świadczenia usług, o którym mowa w art. 8 ust. 1 ustawy, i jako takie stanowić będą czynności podlegające opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług.

Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej w Interpretacji Indywidualnej z 16 lutego 2023 r. nr: 0113-KD IPT1-2.4012.885.2022.1.JS

Autor:

Tomasz Kraśniewski

Konsultant Podatkowy

tomasz.krasniewski@ltca.pl

Najnowsze orzeczenia i interpretacje

➡ Stałe Miejsce Prowadzenia Działalności Gospodarczej (SMPD) też będzie objęte KSeF cz. I

Zgodnie z najnowszymi zapowiedziami obowiązkowy KSeF ma wejść w życie od lipca 2024 roku i ma objąć niemal wszystkich podatników VAT czynnych mających siedzibę lub stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej w Polsce.

Zgodnie z ostatnim komunikatem Ministerstwa Finansów, pomimo licznych zastrzeżeń co do objęcia KSeF stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej, te i tak nie uniknie omawianych zmian. MF nie chce się wycofać ze swych założeń, niemniej planuje wprowadzenie pewny zapisów precyzujących.

Wśród tych wskazać można m.in., że transakcje wykonywane bez udziału SMDP w Polsce nie będą objęte KSeF (co raczej powinno być oczywiste) oraz – co niezwykle istotne dla podatników – że zachowamy prawo do odliczenia VAT z dokumentu wystawionego poza KSeF przy błędnym lub opóźnionym rozpoznaniu SMDP w Polsce (i niesłusznym przeświadczeniu braku potrzeby korzystania z KSeF). Niestety zniknie przy tym „ułatwienie” w postaci wskazywania w wykazie podatników (Biała Lista) oznaczeń SMPD zobowiązanego do korzystania z KSeF.

Jak więc sobie z tym poradzić? Identyfikacja SMPD bywa niezwykle problematyczna, MF wychodzi zatem nam naprzeciw i planuje doprecyzowanie kryteriów identyfikacji stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej w Polsce w drodze interpretacji i wykładni. Już teraz mamy taką możliwość, możliwość wystąpienia z wnioskiem o interpretację lub odpowiedniej wykładni przepisów dyrektywy we własnym zakresie. Jakże plany ma więc MF? Tego niestety nie wiemy. Przypomnijmy sobie jednak jakie są podstawowe założenia identyfikacji SMPD.

Sformułowanie „stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej” zostało zdefiniowane art. 44 Dyrektywy 112 oraz art. 11 Rozporządzenia wykonawczego do Dyrektywy 112.

Przez „stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej” rozumie się dowolne miejsce, inne niż miejsce siedziby działalności gospodarczej podatnika, które charakteryzuje się wystarczającą stałością oraz odpowiednią strukturą w zakresie zaplecza personalnego i technicznego.

Co istotne, fakt posiadania numeru identyfikacji VAT (NIP UE) sam w sobie nie jest wystarczający, by uznać, że podatnik posiada stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej. A contrario brak posiadania takiego numeru również nie stanowi przesłanki do uznania, iż nie mamy do czynienia ze stałym miejscem prowadzenia działalności gospodarczej.

Kluczowa jest zatem weryfikacja istnienia przesłanek:

1. stałości,
2. zaplecza personalnego,
3. zaplecza technicznego.

Zgodnie z orzecznictwem TSUE o stałym miejscu prowadzenia działalności gospodarczej można mówić jeżeli występuje odpowiednia struktura w zakresie zaplecza personalnego i technicznego, niezbędna do prowadzenia działalności gospodarczej oraz istnieje pewna minimalna skala działalności gospodarczej, która pozwala na uznanie, że działalność podatnika w tym miejscu nie jest prowadzona w sposób okresowy, jak również działalność z tego miejsca jest prowadzona w sposób samodzielny w stosunku do działalności siedziby przedsiębiorstwa.*

*(tak m.in.: C-168/84 Gunter Berkholz, C-231/94 Faaborg Gelting Linien A/S, C-190/95 ARO Lease BV, C-260/95 Commissioners of Customs and Excise v. DFDS A/S, C-390/96 Lease Plan Luxembourg SA, jak również C-605/12 Welmory Sp. z o.o.)
Odwołując się do dorobku Trybunału, organy podatkowe niejednokrotnie podnoszą więc, że podejmowanie działań „przygotowawczych”, nieskutkujących faktyczną możliwością prowadzenia działalności opodatkowanej (świadczenia usług) nie stanowi jeszcze o istnieniu stałego miejsca.*

*(tak m.in.: Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej z dnia 19 czerwca 2019 roku, sygn. 0114-KDIP1-2.4012.121.2019.2.MC)

Najnowsze orzeczenia i interpretacje

➡ Stałe Miejsce Prowadzenia Działalności Gospodarczej (SMPD) też będzie objęte KSeF cz. II

W efekcie decydujące jest istnienie odpowiedniej struktury i zaplecza pozwalającego na permanentne – stałe, nieprzemijające lub okresowe, powtarzające się wykonywanie działalności opodatkowanej – oraz niezależne prowadzenie tej działalności, w tym własna zdolność do podejmowania decyzji gospodarczych związanych z podejmowanymi działaniami, a także posiadanie odpowiednich biur, magazynów itp. (na własność lub na podstawie najmu/dzierżawy) oraz zatrudnienie pracowników.

„(...) Spółka nie będzie posiadać stałego miejsca prowadzenia działalności na terytorium kraju, gdyż nie będzie posiadać na stałe ani zaplecza technicznego ani personelu, które zapewniłyby permanentną i niezależną działalność Spółki w kraju. Wnioskodawca nie będzie posiadać na terytorium kraju własnego zaplecza materialnego w postaci magazynów, nieruchomości itp., korzystać będzie jedynie z infrastruktury (składów celnych) prowadzonych przez podmioty trzecie posiadające siedzibę w Polsce” (tak: Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie w dniu 14 marca 2013 r., IPPP3/443-1258/12-2/SM)

„(...) kontrahent niemiecki nie posiada na terytorium kraju stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej. Pomimo tego, że wynajmuje on na terytorium kraju powierzchnię produkcyjną i posiada własne maszyny, nie posiada tu żadnego swojego pracownika – wszystkimi sprawami produkcyjnymi i administracyjnymi zajmuje się Zainteresowany (zapewnia kontrahentowi z Niemiec ciągłość produkcji, zaplecze administracyjne, dba o wynajmowaną powierzchnię produkcyjną oraz o jego maszyny). Wszystkie decyzje podejmowane są przez kontrahenta w siedzibie jego spółki w Niemczech” (tak: Dyrektor Izby Skarbowej w Poznaniu w dniu 20 kwietnia 2015 r., ILPP4/4512-1-36/15-2/ISN)

„(...) dla uznania, że określone miejsce prowadzenia działalności ma charakter stały, konieczne jest istnienie w tym miejscu infrastruktury technicznej oraz personelu ludzkiego, który samodzielnie może świadczyć określone czynności. Taka osobowo-rzeczowa struktura w stałym miejscu prowadzenia działalności powinna występować w sposób stały, tzn. powtarzalny i nieprzemijający.

(...) Zatem koniecznym jest dla uznania za stałe miejsce prowadzenia działalności aby to miejsce nie tylko wykorzystywało towary i usługi, lecz także samo mogło wykonywać czynności podlegające opodatkowaniu zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy. Przy czym, nie jest konieczne dla uznania działalności podmiotu za stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej w Polsce, aby przy wykorzystaniu wystarczających środków sam podmiot świadczył usługi czy też dokonywał dostaw towarów. Ważne również aby stworzona struktura działalności podmiotu miała możliwość odbioru i korzystania z usług dostarczonych na własne potrzeby.

(...) Co istotne, do przyjęcia stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej w danym państwie nie jest konieczne, aby podatnik dysponował personelem, który jest u niego zatrudniony i zapleczem technicznym, które jest jego własnością. Wystarczy, że podmiot korzysta zarówno z zaplecza personalnego jak i technicznego innych podmiotów, tak, że umożliwia mu odbiór i wykorzystywanie usług świadczonych do własnych potrzeb tego stałego miejsca prowadzenia działalności. Niezbędna jest jedynie struktura organizacyjna konieczna do prowadzenia danego rodzaju działalności, natomiast zasoby ludzkie niezbędne do jej wykonywania mogą być pozyskiwane z zasobów zewnętrznych” (tak: Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej w dniu 21 marca 2019 r., 0111-KDIB3-3.4012.18.2019.1.PK)

Jednocześnie warto wskazać, iż aby mówić o istnieniu stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej nie jest konieczne dysponowanie własnym personelem.

Możliwe jest także wykonywanie działalności dzięki podmiotom zewnętrznym (w szczególności, gdy istnieje ogromne zaplecze techniczne, np. maszyny produkcyjne).

„Jednocześnie do przyjęcia stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej w danym państwie nie jest konieczne posiadanie własnego zaplecza personalnego i technicznego, podatnikowi musi jednak przysługiwać – na podstawie wymogu wystarczającej stałości miejsca działalności – porównywalna kontrola nad zapleczem personalnym i technicznym.” (tak: Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie w dniu 3 lipca 2014 roku, IPPP3/443-281/14-4/LK)

Najnowsze orzeczenia i interpretacje

➡ Stałe Miejsce Prowadzenia Działalności Gospodarczej (SMPD) też będzie objęte KSeF cz. III

„Zatem fakt, iż wszelkie czynności potrzebne do obsługi nieruchomości wynajmowanych przez Spółkę innym podmiotom nieruchomości wykonywane są przez podmioty zewnętrzne lub przez pracowników Spółki, z których jednak żaden zasadniczo nie przebywa w miejscu położenia nieruchomości, nie będzie przesądzać o tym, iż Spółka nie posiada odpowiednich zasobów ludzkich na terytorium Polski.” (tak: Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie w dniu 24 marca 2015 r., IPPP3/443-1257/14-2/JF)

Wobec powyższego, obecnie coraz częściej pojawia się sformułowanie istnienia tzw. miejsca „pasywnego”, które w rzeczywistości nie musi aktywnie funkcjonować w danym kraju a proporcje zaplecza personalnego lub technicznego mogą być zaburzone.

Dodatkowo, zdaniem części doktryny dla istnienia „pasywnego” stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej wystarczające jest wykazanie teoretycznej zdolności do wykonywania przez to miejsce usług podlegających opodatkowaniu, ale niekoniecznie ich faktyczne wykonywanie.

Co więcej nie jest konieczne, aby miejsce to uczestniczyło bezpośrednio w wykonywaniu czynności podlegających opodatkowaniu VAT.

„W przypadku tzw. pasywnego stałego miejsca prowadzenia działalności jedną z kwestii budzących wątpliwości jest ewentualny obowiązek wykonywania czynności podlegających opodatkowaniu bezpośrednio przez stałe miejsce prowadzenia działalności. Zdaniem autorów ani z przepisów unijnych, ani z polskich w zakresie VAT nie wynika taki obowiązek. Również orzecznictwo TS nie wskazuje na istnienie powyższego obowiązku. W konsekwencji nie powinno być niezbędne dla uznania istnienia pasywnego stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej, aby miejsce to uczestniczyło bezpośrednio w wykonywaniu czynności podlegających opodatkowaniu VAT.” (tak: Dąbrowski Wojciech, Kołodziej Bartłomiej, Pasywne stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej – perspektywa usługodawców krajowych. Przegląd Podatkowy, PP 2019/1/49-54)

Reasumując, jeśli zastanawiamy się czy powinniśmy uznać, że mamy SMPD w Polsce, każdorazowo konieczne jest ustalenie istnienia ww. okoliczności, w tym istnienia (obecnie lub w przeszłości) jakiejkolwiek struktury technicznej / osobowej. W przypadku dalszych wątpliwości, zalecałbym rozważenie wystąpienia z wnioskiem o interpretację.*

*TSUE a w ślad za nim również sądy administracyjne podkreślają wagę występowania z wnioskami o interpretację oraz wskazują, iż decydujące są każdorazowo konkretne okoliczności faktyczne, które w każdym stanie mogą być odmiennie oceniane. W wyroku TSUE z dnia 16 października 2014 r., C-605/12 Welmory, Trybunał przypomniał, że wobec wielości i różnorodności stanów faktycznych spraw, ocena, czy mamy do czynienia ze stałym miejscem działalności gospodarczej, należy raczej do sfery faktów, dlatego ocena ta powinna być podejmowana głównie przez organy krajowe i sądy krajowe (tak też: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 23 listopada 2017 r., I FSK 160/16).

Najnowsze orzeczenia i interpretacje

➡ Opodatkowania podatkiem VAT.

Czy korekty polegające na dostosowaniu bazy kosztowej do kosztów rzeczywiście poniesionych przez Spółkę w danym okresie rozliczeniowym, mające na celu wyrównanie zakładanego dla danej transakcji poziomu rentowności do ustalonego, rynkowego poziomu, dokonywane z Podmiotami powiązanymi, pozostają poza zakresem ustawy o VAT?

Dnia 17 lutego 2023 roku wydana została interpretacja indywidualna (0114-KDIP4-3.4012.726.2022.2.MKA), która dotyczy kwestii opodatkowania podatkiem VAT korekty rentowności dokonywanej z Podmiotami powiązanymi. Dyrektor KIS zgodził się ze stanowiskiem Wnioskodawcy, iż korekty polegające na dostosowaniu bazy kosztowej do kosztów rzeczywiście poniesionych przez Spółkę w danym okresie rozliczeniowym, mające na celu wyrównanie zakładanego dla danej transakcji poziomu rentowności do ustalonego, rynkowego poziomu, dokonywane z Podmiotami powiązanymi, pozostaną poza zakresem ustawy o VAT.

leureka.mf.gov.pl

Autor:
Patrycja Szewczyk
Senior Associate
patrycja.szewczyk@ltca.pl

Najnowsze orzeczenia i interpretacje

➔ Ustalenie dochodu z Fundacji Rodzinnej powołanej w Lichtensteinie.

Dochód fundacji powołanej w Lichtensteinie, która spełnia warunki uznania jej za zagraniczną jednostkę kontrolowaną (CFC) – w rozumieniu art. 30f ust. 3 pkt 3 oraz pkt 4 PIT – będzie określany na podstawie art. 30f ust. 5 w zw. z ust. 7 PIT.

Takie stanowisko potwierdził w interpretacji z dnia 20.02.2023 r. DKIS nr 0115-KDIT1.4011.849.2022.2.MR. Wątpliwości Wnioskodawcy sprowadzały się do określenia dochodu na zasadach ogólnych na podstawie art. 30f ust. 7 lub na zasadach szczególnych określonych w art. 30f ust. 7a PIT czyli jako 8% wartości aktywów.

Powołana w Liechtensteinie fundacja ma osobowość prawną, została powołana na czas nieograniczony i ma charakter nieodwołalny (fundator nie może jej odwołać lub zdecydować o jej rozwiązaniu). Zgodnie z regulaminem fundacji, posiada ona dwa kręgi beneficjentów: fundatora a po jego śmierci pożytki z fundacji będą mogły trafić do drugiego kręgu beneficjentów, m.in. jego zstępnych.

Głównym celem fundacji jest zabezpieczenie majątku i usprawnienie procesu sukcesji aktywów fundatora.

Fundator wniósł do fundacji kapitał założycielski w wysokości 30.000 CHF oraz 100% udziałów w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Polsce. Udziały w spółce stanowią ponad 50% aktywów fundacji.

We wniosku o interpretację wskazano, iż fundacja spełnia warunki uznania jej za zagraniczną jednostkę kontrolowaną (CFC) określone w art. 30f ust. 3 pkt 3 oraz pkt 4 PIT.

Fundator i obecnie jedyny beneficjent fundacji posiada ponad 50% prawa do uczestnictwa w zysku fundacji, a ponad 33% przychodów fundacji będzie pochodziła ze źródeł określonych w art. 30f ust. 3 pkt 3 lit. b).

DKIS zgodził się z wnioskodawcą, iż zastosowanie w niniejszej sprawie zastosowanie znajdują ogólne zasady ustalania dochodu CFC określone w art. 30f ust. 7 PIT: Dochodem, o którym mowa w ust. 5, z zastrzeżeniem ust. 7a i 7b, jest uzyskana w roku podatkowym nadwyżka sumy przychodów nad kosztami ich uzyskania, ustalonymi zgodnie z przepisami ustawy, bez względu na rodzaj źródeł przychodów, ustalona na ostatni dzień roku podatkowego zagranicznej jednostki kontrolowanej. Jeżeli zagraniczna jednostka kontrolowana nie ma ustalonego roku podatkowego albo rok ten przekracza okres kolejnych, następujących po sobie 12 miesięcy, przyjmuje się, że rokiem podatkowym zagranicznej jednostki kontrolowanej jest rok podatkowy podatnika. Dochód zagranicznej jednostki kontrolowanej nie podlega pomniejszeniu o straty poniesione w latach poprzednich.

DKIS zaznaczył jednak, iż stanowisko organu zostało oparte na założeniu przez Wnioskodawcę, iż fundacja stanowi CFC i w stosunku do niej spełnione są wszystkie przesłanki określone w art. 30f ust. 3 pkt 3 oraz pkt 4 ustawy.

Wobec tego – dla celów opodatkowania podatkiem od dochodów CFC – podstawę opodatkowania określa się według zasad przewidzianych w art. 30f ust. 5 w zw. z ust. 7 PIT, jeżeli zostaną w tej podstawie uwzględnione dochody Fundacji.

W przeciwnym razie dochód będzie wynosił 8% wartości określonych aktywów Fundacji, co wynika z art. 30f ust. 7a ustawy.

Dlatego, każdorazowo należy oceniać spełnienie warunków określonych w art. 30f ust. 3 pkt 3 i 4 PIT.

eureka.mf.gov.pl

Najnowsze orzeczenia i interpretacje

➔ Działalność nieewidencjonowana a składki ZUS.

Czy osoba wykonująca działalność nieewidencjonowaną prowadzi działalność gospodarczą w rozumieniu ustawy Prawo przedsiębiorców?

W świetle ustawy – Prawo przedsiębiorców działalność nieewidencjonowana nie stanowi działalności gospodarczej. Osoba wykonująca tzw. działalność nieewidencjonowaną nie prowadzi działalności gospodarczej w rozumieniu tej ustawy oraz nie podlega wpisowi do CEiDG. Wynika to z art. 5 ust. 1 ustawy – Prawo przedsiębiorców, zgodnie z którym „nie stanowi działalności gospodarczej działalność wykonywana przez osobę fizyczną, której przychód należny z tej działalności nie przekracza w żadnym miesiącu 50% kwoty minimalnego wynagrodzenia, o którym mowa w ustawie z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2018 r. poz. 2177 oraz z 2019 r. poz. 1564), i która w okresie ostatnich 60 miesięcy nie wykonywała działalności gospodarczej.”

Prowadzenie działalności nieewidencjonowanej a tytuł do ubezpieczeń społecznych.

W kontekście możliwego tytułu ubezpieczeń ZUS należy tym samym wskazać, że osoba wykonująca tzw. działalność nieewidencjonowaną nie jest osobą, o której mowa w art. 8 ust. 6 pkt 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, na mocy którego „za osobę prowadzącą pozarolniczą działalność uważa się osobę prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców lub innych przepisów szczególnych, z wyjątkiem ust. 6a”.

Tym samym osoba prowadząca działalność nieewidencjonowaną nie podlega obowiązkowi składkowemu jako przedsiębiorca prowadzący działalność gospodarczą. Osoba taka jest zwolniona z uiszczania składek na ubezpieczenie emerytalno-rentowe, składki na ubezpieczenie chorobowe (na podstawie art. 11 Ustawy) oraz wypadkowe (art. 12 Ustawy). Osoby takie będą zwolnione również ze składek na ubezpieczenie zdrowotne na mocy art. 66 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.

Czy działalność nieewidencjonowana pozwala uniknąć składek ZUS?

Powyższe nie oznacza jednak, że obowiązek opłacania składek nigdy nie powstanie. Osoby prowadzące działalność nieewidencjonowaną, ale świadczące usługi, są uważane przez ZUS za osoby niewykonyjące działalności gospodarczej, ale świadczące usługi na podstawie innej umowy o świadczenie usług (umowy podobnej do umowy zlecenia).

W myśl art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, obowiązkowym ubezpieczeniom emerytalnym i rentowym podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami wykonującymi pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, zwanymi dalej “zleceniobiorcami”, oraz osobami z nimi współpracującymi.

W konsekwencji w ocenie ZUS (m.in. interpretacja z dnia 2 kwietnia 2021 r. Centrali Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, sygn. DI/100000/43/89/2021 oraz z dnia 3 listopada 2021 r. Centrali Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, sygn. WPI/200000/43/755/2021) osoby te podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym oraz ubezpieczeniu wypadkowemu oraz mogą podlegać dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu na swój wniosek.

Zatem, jeżeli Spółka czy Przedsiębiorca nawiązą współpracę w zakresie świadczenia określonych usług na ich rzecz z osobą prowadzącą działalność nieewidencjonowaną to będą w ocenie ZUS zobowiązani zgłosić i opłacać składki na ubezpieczenia społeczne na takich samych zasadach jak za każdego innego zleceniobiorcę (chyba, że osoba, z którą zostanie zawarta umowa o świadczenie usług posiada inny tytuł, z którego podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym).

Najnowsze orzeczenia i interpretacje

➔ Pusta faktura nie może stanowić podstawy uznania wydatku za koszt uzyskania przychodu w podatku PIT.

Omawiany wyrok NSA dotyczy stanu faktycznego, w którym małżonkowie prowadzili działalności gospodarcze i w ramach tych działalności nabywali towary od innych podmiotów. Nabywanie tych towarów oraz wartość nabytych towarów nie zostały podważone przez organy podatkowe. Jednakże zostało wykazane, że pochodziły one z transakcji z innymi podmiotami niż podmiot, który wystawiał faktury – z ustaleń organów podatkowych wynikało, że podmiot dokumentujący sprzedaż na fakturach nie był w posiadaniu tych towarów.

W ocenie WSA w Gliwicach, który rozpatrywał sprawę, fakt przedstawienia na fakturze rzekomo dokumentującej nabycie towarów innego podmiotu niż faktycznie dokonujący sprzedaży towarów nie ma znaczenia dla uznania wydatku za koszt uzyskania przychodu, a do uznania wydatku za koszt wystarczy faktyczne poniesienie wydatku. Jak stwierdził sąd w wyroku z dnia 12 grudnia 2019 r., sygn. akt I SA/GI 1062/19: „W podatku dochodowym od osób fizycznych faktura ma jedynie walor dokumentacyjny – dowodowy, Tym samym, legitymowanie się nią nie jest materialnoprawną przesłanką odliczenia kosztu od przychodu. Istotne jest bowiem rzeczywiste poniesienie kosztu w celu uzyskania przychodu.”

Innego zdania był NSA, który w wyroku z dnia 30 listopada 2022 r., sygn. akt II FSK 953/20 uznał, że dochód ustala się na podstawie prawidłowo prowadzonych ksiąg podatkowych, a skoro faktury będące podstawą zapisów w KPiR nie dokumentowały faktycznej operacji gospodarczej, to tym samym księgi podatkowe były prowadzone w sposób niezetelny i na ich podstawie nie można było ustalić dochodu.

W powołanym wyroku NSA wskazał m.in., że: „[...]wbrew stanowisku Sądu pierwszej instancji – dla rozstrzygnięcia sprawy nie jest istotne, czy w ramach prowadzonej działalności gospodarczej dokonano zakupu towarów handlowych w ilościach określonych w spornych fakturach, lecz czy faktury te odzwierciedlają rzeczywisty obrót ze wskazanym w nich kontrahentem, tzn. czy wystawca faktur był faktycznym dostawcą towaru, za wskazaną w nich cenę (co pozwalałoby na zaliczenie kwot wynikających z tych faktur do kosztów uzyskania przychodów). Jakkolwiek sporne faktury sporządzone zostały pod względem formalnym w sposób prawidłowy, to nie ulega wątpliwości, że Skarżący nabyli towar od innych podmiotów aniżeli w nich wskazane. Stąd też, nie można przyjąć, że są one prawidłowymi (rzetelnymi) dowodami księgowymi, odzwierciedlającymi rzeczywiste zdarzenia gospodarcze. Prowadziłoby to bowiem do sankcjonowania fikcji gospodarczej, a więc sytuacji, w której kto inny dostarcza towar, a kto inny wystawia faktury sprzedaży za ten towar. [...] Istotny jest fakt, że faktury wystawione dla Skarżących nie odzwierciedlają faktycznych transakcji i nie mogą stanowić dowodu w postępowaniu podatkowym.”.

Autor:
Adam Giedrojc
Konsultant Podatkowy
adam.giedrojc@ltca.pl

Najnowsze orzeczenia i interpretacje CENY TRANSFEROWE

➡ Umorzenie udziału w spółce, a obowiązek dokumentacji cen transferowych.

Uregulowane przez Kodeks spółek handlowych umorzenie udziałów w spółce już od kilku lat stanowi przedmiot sporu, na gruncie obowiązków z zakresu cen transferowych, pomiędzy podatnikami oraz organami podatkowymi.

Dotychczasowa praktyka sądów wskazuje, że dobrowolne umorzenie udziałów nie stanowi transakcji kontrolowanej, zaś odmiennego zdania są organy podatkowe w wydawanych interpretacjach indywidualnych (interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 30 marca 2020 roku, sygn. 0111-KDIB1-1.4010.121.2020.1.ŚS).

W tym miejscu należy wskazać na jeden z ostatnich wyroków – wyrok WSA w Bydgoszczy z dnia 22 marca 2022 roku (I SA/Bd 30/22), w którym Sąd konsekwentnie podtrzymał korzystną dla podatników linię orzeczniczą (stanowisko WSA w Poznaniu w wyroku z 17 listopada 2020 roku, I SA/Po 453/20 oraz stanowisko WSA w Bydgoszczy w wyroku z 15 marca 2022 roku, I SA/Bd 22/22), w myśl której z transakcja umorzenia udziałów (również bez wynagrodzenia) nie stanowi transakcji kontrolowanej i nie podlega obowiązkowi sporządzenia dokumentacji cen transferowych.

Sąd nie miał wątpliwości co do tego, że w przypadku dobrowolnego umorzenia udziałów bez wynagrodzenia nie mamy do czynienia z transakcją kontrolowaną w rozumieniu przepisów o cenach transferowych. W wyroku wskazano, że umorzenie udziałów to czynność, która może mieć miejsce wyłącznie w relacjach spółki ze wspólnikiem. Z natury rzeczy czynność taka „transakcja” nie może się odbywać „na wolnym rynku”. Zatem nie jest możliwe odniesienie warunków takiej transakcji do warunków rynkowych. W przypadku umorzenia udziałów bez wynagrodzenia nie ma określonej ceny i transakcja taka nie może być utożsamiana z transakcją kupna lub sprzedaży. Umorzenie następuje bowiem na podstawie przepisów oraz uchwały zgromadzenia wspólników. Co ważne, celem umorzenia udziałów nie jest sztuczna (wynikająca z powiązań) modyfikacja wysokości dochodów, jakie osiągają podatnicy powiązani, poprzez zastosowanie ceny odbiegającej od ceny rynkowej.

Autor:

Katarzyna Basek
Konsultant Podatkowy
katarzyna.basek@ltca.pl

Co w prawie piszczy?

PUE ZUS – obowiązkowe profile dla płatników składek.

Od 1 stycznia 2023 r. każdy płatnik składek ma obowiązek posiadać profil na Platformie Usług Elektronicznych (PUE) ZUS. Jak już wspominaliśmy – jeśli płatnik nie założył takiego profilu do końca 2022 r., ZUS utworzył mu profil techniczny.

Aktywacja konta wymaga pozyskania danych do logowania – loginu PUE oraz jednorazowego hasła. Taką informację można uzyskać podczas wizyty w placówce ZUS lub online po potwierdzeniu swojej tożsamości.

Więcej informacji: zus.pl

Autor: **Tomasz Kraśniewski** / Konsultant Podatkowy / tomasz.krasniewski@ltca.pl

[Chcesz dowiedzieć się więcej o podatkach?](#)
[Odwiedź naszą stronę Podatki bez tajemnic](#)

Konferencja uzgodnieniowa projektu ustawy wprowadzającej e-fakturę.

Dnia 16 lutego odbyła się konferencja uzgodnieniowa projektu ustawy wprowadzającej e-fakturę jako powszechny system rozliczania. Zaprezentowany dostał docelowy model KSeF, który uwzględnił zmiany projektu, które zostały wprowadzone po konsultacjach publicznych.

Najważniejszymi zmianami przedstawionymi lub potwierdzonymi na konferencji są:

- Przesunięcie wejścia w życie ustawy z 1 stycznia 2024 r. na 1 lipca 2024 r.
- Wydłużenie o dodatkowe pół roku terminu na wdrożenie KSeF przez podatników zwolnionych z VAT – KSeF będzie dla nich obowiązkowy od 1 stycznia 2025 r.
- Faktury z kas fiskalnych będą mogły być wystawiane w dotychczasowej formie do 31 grudnia 2024 r. Do końca 2024 roku za fakturę uproszczoną będzie uznawany paragon z NIP.
- W przypadku awarii po stronie podatnika przewidziano możliwość wystawiania faktur w trybie offline poza KSeF i dostarczenia jej do KSeF w następnym dniu roboczym, doprecyzowanie daty wystawienia oraz innych kwestii ważnych dla procesu wystawiania faktur podczas awarii oraz w trybie offline.
- Nieobjęcie systemem Faktur konsumenckich (B2C).
- Liberalizacja sankcji oraz opóźnienie wejścia w życie przepisów karnych.
- Likwidacja not korygujących w KSeF i poza KSeF.

Ministerstwo wskazuje, że system e-faktur pozwoli na optymalizację procesów fakturowych oraz obiegu dokumentów i wykorzystywanych przez przedsiębiorców systemów fakturowych. Korzystanie z systemu spowoduje także brak konieczności przepisywania danych z dokumentu do systemu oraz możliwość dysponowania na bieżąco informacjami z faktur. Przy wprowadzeniu KSeF skróci się o 20 dni termin zwrotu podatku VAT.

Od 1 stycznia 2022 roku przedsiębiorcy mają możliwość dobrowolnego wystawiania faktur za pośrednictwem KSeF. Ministerstwo Finansów udostępniło w tym celu aplikację e-Mikrofirma oraz Aplikację Podatnika KSeF.

Autor:
Józef Jędrzejewski
Asystent Doradcy podatkowego
jozef.jedrzejewski@ltca.pl

TEMATY TYGODNIA

Darowizna firmowych składników majątku na rzecz członków rodziny? A może zmiana pokoleniowa w biznesie? Przedsiębiorco, upewnij się, czy to się podatkowo opłaca! cz. I

Przedsiębiorcy często przekazują w drodze darowizny bliskim osobom, np. małżonkowi lub dzieciom, składniki majątku wykorzystywane wcześniej w toku jednoosobowej działalności gospodarczej. Niekiedy w ramach kompleksowej sukcesji biznesu osoby te otrzymują nie tylko pojedyncze ruchomości lub nieruchomości, ale całe przedsiębiorstwo, z wykorzystaniem którego kontynuują działalność prowadzoną dotąd przez przekazującego.

Należy mieć jednak na uwadze, że takie darowizny mogą wiązać się z dotkliwymi finansowo „niespodziankami” np. w postaci konieczności zapłaty podatków VAT lub PCC. Wielu podatników nie bierze pod uwagę tej kwestii koncentrując się głównie na konsekwencjach po stronie osoby obdarowanej związanych z podatkami dochodowymi lub podatkiem od spadków i darowizn.

Auto poleasingowe w prezencie dla żony

W niedawnej interpretacji indywidualnej Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej z dnia 17 stycznia 2023 r. (sygn. 0111-KDIB3-1.4012.958.2022.1.IO) potwierdził, że planowana przez podatnika darowizna na rzecz żony poleasingowego auta nie będzie podlegała VAT. Sprawa dotyczyła podatnika, który wykupił samochód z leasingu, nie odliczył VAT z tytułu nabycia, jak również nie wprowadził pojazdu do ewidencji środków trwałych. Po wykupieniu zamierzał nieodpłatnie przekazać auto żonie w drodze darowizny.

Jak podkreślił organ w przedmiotowej interpretacji, kluczową kwestią jest w tym przypadku, czy przekazując samochód przedsiębiorca w ogóle wystąpi w charakterze podatnika VAT. W przypadku odpowiedzi przeczącej przekazanie pojazdu nie będzie podlegało opodatkowaniu jako dostawa towaru, gdyż nie zostało dokonane przez podmiot działający w roli podatnika, lecz osobę prywatną.

Analizując opisany problem należy także wziąć pod uwagę „historię” wykorzystywania firmowego samochodu z perspektywy podatkowej. Z całkowicie odmienną sytuacją będziemy mieli bowiem do czynienia, gdy podatnik odliczył VAT z tytułu wykupu poleasingowego auta, tak jak zrobił to wnioskodawca w sprawie będącej przedmiotem interpretacji indywidualnej DKIS z dnia 1 lutego 2022 r. (sygn. 0112-KDIL1-1.4012.788.2021.2.MB). W tej sprawie fiskus uznał, iż nieodpłatne przekazanie wykupionego pojazdu na rzecz członka rodziny będzie podlegało opodatkowaniu VAT, gdyż jedną z przesłanek uznania takiej czynności za dostawę towaru jest to, by przekazującemu przysługiwało prawo do odliczenia VAT z tytułu jego nabycia. Skoro podatnik dokonał takiego odliczenia, to ta przesłanka została w ocenie organu spełniona.

Nieruchomość podarowana dzieciom

W sprawie będącej przedmiotem interpretacji indywidualnej z dnia 31 grudnia 2020 r. sygn. 0113-KDIPT1-3.4012.807.2020.2.JM przedsiębiorca zamierzał przekazać dzieciom zabudowaną nieruchomość, którą nabył kilka lat wcześniej i wykorzystywał w prowadzonej działalności gospodarczej. Co istotne, w związku z kupnem nieruchomości nie przysługiwało mu prawo do odliczenia VAT z tego tytułu. Zważywszy, że przez dłuższy okres wykorzystywał ją na potrzeby działalności uznał planowaną transakcję za zwolnioną z VAT dostawę budynku, w przypadku którego upłynęły 2 lata od jego pierwszego zasiedlenia.

Fiskus przyznał przedsiębiorcy rację, chociaż z innego powodu, niż ten wskazał we wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej. Organ podkreślił bowiem, że decydujące znaczenie ma fakt, iż podatnikowi z tytułu kupna nieruchomości nie przysługiwało prawo do odliczenia podatku naliczonego. Z tego względu jej nieodpłatne przekazanie na rzecz dzieci w ogóle nie powinno stanowić u podatnika opodatkowanej dostawy towaru.

Przed dokonaniem darowizny nieruchomości warto zatem przeanalizować skutki podatkowe planowanej czynności również z perspektywy przekazującego. Należy mieć bowiem na uwadze, że precyzyjne wykazanie wobec organów podatkowych, w którym momencie działamy jako przedsiębiorca, a kiedy jako osoba prywatna może być w wielu wypadkach trudnym zadaniem. Z takim problemem mierzą się często podatnicy VAT planujący przekazać (w szczególności sprzedać) nieruchomości jako osoby prywatne, a nie w ramach działalności gospodarczej. Ubiegając się o zabezpieczenie sytuacji podatkowej w drodze interpretacji indywidualnej warto zatem uwzględnić i przedstawić organowi kluczowe okoliczności towarzyszące transakcji, w szczególności charakterystykę i historię danej nieruchomości, jak również wyczerpująco opisać status osoby przekazującej taką nieruchomość.

TEMATY TYGODNIA

Darowizna firmowych składników majątku na rzecz członków rodziny? A może zmiana pokoleniowa w biznesie? Przedsiębiorco, upewnij się, czy to się podatkowo opłaca! cz. II

A może darowizna przedsiębiorstwa?

Konieczność uiszczenia VAT to nie jedyny problem podatkowy, który należy wziąć pod uwagę przekazując bliskim składniki majątku wykorzystywanego w prowadzonej działalności. W przypadku, gdy przedmiotem darowizny są składniki majątku mogące kwalifikować się jako przedsiębiorstwo lub jego zorganizowana część, to taka czynność nie będzie podlegała opodatkowaniu VAT.

Jeśli jednak darowizna obejmuje także długi i ciężary albo zobowiązania darczyńcy, co w przypadku przekazania składników majątku wykorzystywanych przez darczyńcę do prowadzenia działalności gospodarczej jest bardzo prawdopodobne, to obdarowany będzie zobowiązany do uiszczenia podatku od czynności cywilnoprawnych (PCC). Biorąc pod uwagę, że wartość rynkowa otrzymanych składników w wielu wypadkach będzie znacząca, to również ustalona na jej podstawie kwota PCC do zapłaty przez może okazać się potężna.

Pokoleniowa zmiana warty w firmie? Zaplanuj jej scenariusz z wyprzedzeniem

Powyższa kwestia tylko jeden z problemów, z którymi mierzą się przedsiębiorcy planujący sukcesję firmy. O ile konsekwencje przekazania osobom bliskim pojedynczych składników majątkowych wykorzystywanych w ramach działalności gospodarczej można stosunkowo łatwo przewidzieć i z wyprzedzeniem zmiętygować, to sukcesja całego przedsiębiorstwa, zwłaszcza gdy biznes jest prowadzony w formie jednoosobowej działalności, a nie np. spółki kapitałowej, stanowi duże wyzwanie pod względem prawnym, finansowym i podatkowym. Warto zatem odpowiednio wcześniej przeanalizować dostępne w tym zakresie scenariusze.

Zarówno już istniejące w polskim porządku prawnym opcje (np. zarząd sukcesyjny przedsiębiorstwa), jak i instytucje dopiero wchodzące w życie (fundacja rodzinna), to tylko niektóre z rozwiązań pomocnych w planowaniu przyszłości rodzinnych biznesów.

Autor:
Maciej Krawiel
Radca Prawny
maciej.krawiel@ltca.pl

TEMATY TYGODNIA

➡ Jak prowadzić działalność gospodarczą przy wykorzystaniu fundacji rodzinnej.

Fundacja rodzinna to całkowita nowość w polskim systemie prawnym i zupełnie nowa forma organizacyjna mająca skutecznie umożliwić skonsolidowanie i utrzymanie majątku rodzinnego w dłuższej perspektywie, a nawet na pomnażanie tego majątku i zarządzanie nim z korzyścią dla „użytkowników” fundacji rodzinnej – jej beneficjentów.

Fundacja rodzinna zyskuje osobowość prawną, a co za tym idzie jest samodzielnym i niezależnym podmiotem prawa. Oznacza to, że fundacja ta działać może analogicznie do spółek kapitałowych. Wraz z innymi korzyściami, które wiążą się z tą formą organizacyjno-prawną, w tym w szczególności korzyściami podatkowymi, wydaje się być idealnym narzędziem do prowadzenia działalności gospodarczej bez konieczności ponoszenia znaczących obciążeń publicznoprawnych. Ale czy rzeczywiście tak jest?

Należy pamiętać, że fundacja rodzinna ma szczegółowo określony obszar, w ramach którego może wykonywać działalność gospodarczą korzystając z preferencji podatkowych. Katalog dopuszczalnych zakresów działalności przewiduje art. 5 ustawy o fundacji rodzinnej i ma charakter zamknięty. Do dozwolonych form działalności należą w szczególności: zbywanie mienia (ale wyłącznie takiego, które nie zostało nabyte w celu jego dalszej odsprzedaży), najem i dzierżawa, udział w spółkach handlowych, funduszach inwestycyjnych i spółdzielniach, obrót papierami wartościowymi, udzielanie pożyczek na rzecz beneficjentów lub spółkom, w których uczestniczy fundacja, a nawet prowadzenie gospodarstwa rolnego.

Taki katalog wynika przede wszystkim z celu, dla którego fundacja zostaje powołana przez ustawodawcę, którym nie jest bezpośrednie prowadzenie działalności gospodarczej przez fundację. Działalność ma jedynie wspierać konsolidację majątku, jego zabezpieczenie i zabezpieczenie interesów beneficjentów. Dlatego też fundacja rodzinna jest podmiotem, który co do zasady prowadzi działalność gospodarczą pośrednio, a nie „osobiście”, a oddzielenie jej od działalności operacyjnej ma na celu uchronienie jej przed ryzykami związanymi z prowadzeniem działalności gospodarczej. Fundacja ma być bowiem „fundamentem” biznesu, który z zasady ma być trwały, nienarażony na uszczuplenia ani zachwiania jego płynności.

Co jednak w sytuacji, gdy naruszy się „zakaz” prowadzenia bezpośredniej działalności operacyjnej przez fundację rodzinną, np. poprzez podjęcia działalności handlowej albo produkcyjnej? W takim wypadku fundacja będzie zmuszona zapłacić „karny” podatek CIT w wysokości aż 25%!

Powyższe nie oznacza jednak, że przy pomocy fundacji rodzinnej nie będzie możliwe prowadzenie działalności produkcyjnej, handlowej, czy usługowej. Fundacja rodzinna może bowiem uczestniczyć w innych formach organizacyjnych, tj. np. spółkach handlowych. Spółki, których fundacja byłaby współnikiem, udziałowcem albo akcjonariuszem nie podlegają wspomnianym sankcjom przewidzianych dla fundacji. To czyni fundację rodzinną wprost idealnym podmiotem holdingowym skupiającym w swoich rękach biznes prowadzony już bezpośrednio przez podmioty z nią powiązane, a który korzystałby z preferencji podatkowych. Jednocześnie majątek holdingowy fundacji rodzinnej pozostawałby zabezpieczony przed wszelkimi zawirowaniami rynkowymi oraz byłby oddzielony od typowych operacyjnych ryzyk biznesowych.

Zabezpieczenie fundacji rodzinnej przed bezpośrednimi zagrożeniami gospodarczymi ma wpływać pozytywnie na trwałość podmiotu, jakim ma być fundacja rodzinna. Z założenia bowiem fundacja ma mieć możliwość trwania nawet w perspektywie pokoleń zabezpieczając majątek rodzinny przed degradacją i rozdrobnieniem i zapewniać wymierne korzyści jej beneficjentów – w znacznej mierze członków rodziny i najbliższych fundatora.

Autor:
Bolesław Szyłkajtis
Adwokat
boleslaw.szylkajtis@ltca.pl

Szkolimy się z LTCA

W najbliższym czasie mamy przyjemność spotkać się z Państwem na:

WEBINARACH

01/03	Cło w obrocie towarowym z zagranicą Łukasz Jankowski	<u>ZAPISZ SIĘ!</u>
01/03	Badania profilaktyczne od A do Z Michał Olesiak	<u>ZAPISZ SIĘ!</u>
02/03	Prowadzenie spotkań i zebrań z pracownikami i z klientami Patrycja Korpacka-Błaszczuk / Mariusz Błaszczuk	<u>ZAPISZ SIĘ!</u>

SZKOLENIA

06/03	Cło w obrocie towarowym z zagranicą Łukasz Jankowski	<u>ZAPISZ SIĘ!</u>
08/03	VAT marża – szczególne procedury rozliczania podatku VAT Urszula Zielińska	<u>ZAPISZ SIĘ!</u>
09/03	Odpowiedzialność członków zarządu Bolesław Szyłkajtis	<u>ZAPISZ SIĘ!</u>

LTCA

ADWOKACI I DORADCY PODATKOWI

Zapraszamy do kontaktu

Marcin Zarzycki

Adwokat, Doradca podatkowy
tel.: 504 147 871
e-mail: marcin.zarzycki@ltca.pl

Urszula Zielińska

Doradca podatkowy
tel.: 790 366 460
e-mail: urszula.zielinska@ltca.pl

Tomasz Kraśniewski

Konsultant Podatkowy
e-mail: tomasz.krasniewski@ltca.pl

LTCA Zarzycki Niebudek Kubicz sp.k.
ul. Miodowa 1, 00 - 080 Warszawa
e: biuro@ltca.pl
t: 795-000-007

www.ltca.pl
www.akademialtca.pl

Krajowy System e-Faktur

Zmiany od 1 lipca 2024 r.

Od 1 lipca 2024 r. **każdy podatnik VAT** posiadający siedzibę lub stałe miejsce wykonywania działalności gospodarczej w Polsce będzie zobowiązany do wystawiania e-faktur.

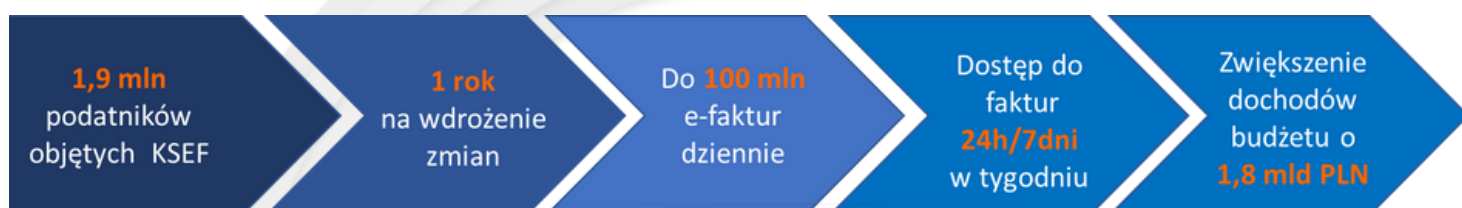
Z zasady obowiązek ten dotyczyć będzie wszystkich faktur, również dla podmiotu zagranicznego. Konieczne będzie zachowanie struktury narzuconej przez Ministerstwo Finansów. Wystawienie faktury na dotychczasowych zasadach nie odniesie skutków podatkowych i narazi Cię na sankcje.

Prowadzisz **biuro rachunkowe** lub jesteś **samodzielnym księgowym**? Zmiany Cię nie ominą! Zaplanuj aktualizację umów, regulaminów, procesu obiegu dokumentacji i wymiany informacji ze swoimi klientami.

Wdrożenie czas zacząć.

KSeF

W liczbach

Jak wdrożyć KSeF

Chcesz wiedzieć więcej?

Wejdź na naszą stronę: www.ltca.pl/ksef/

1
Przewodnik wdrożenia KSeF wraz z nagraniami szkoleniowymi

- ✓ Przewodnik praktyczny po KSeF obejmujący istotne zagadnienia i wytyczne
- ✓ Dostęp do platformy Akademii LTCA, w tym do nagrań szkoleniowych i prezentacji dotyczących KSeF

2
Dedykowane materiały dla księgowych oraz biur rachunkowych

- ✓ Wzór umowy o świadczenie usług rachunkowych lub księgowych
- ✓ Wzór zapisów ogólnych warunków świadczenia usług
- ✓ Dostęp do platformy Akademii LTCA, w tym do nagrań szkoleniowych i prezentacji dotyczących KSeF

3
Weryfikacja gotowości do stosowania e-fakury oraz konsultacje podatkowe

- ✓ Audyt stosowanych zasad fakturowania i gotowości na stosowanie e-faktury wraz z raportem z audytu typu „red flag” obejmującym wnioski i zalecenia
- ✓ Konsultacje podatkowe służące przygotowaniu do wdrożenia KSeF

4
Bieżące wsparcie we wdrożeniu KSeF

- ✓ Konsultacje podatkowe służące przygotowaniu do wdrożenia KSeF
- ✓ Bieżące wsparcie merytoryczne, mailowe, telefoniczne oraz online

LTCA
o KSeF

Informator KSEF

www.ltca.pl/ksef

Webinaria, szkolenia i konferencje KSeF

<https://akademialtca.pl/szkolenia-zamkniete/>

Specjaliści LTCA o KSeF

<https://akademialtca.pl/blog/>

**Napisz
Do nas**

KAJETAN KUBICZ

SENIOR ASSOCIATE, ADWOKAT

TEL.: 510 236 828
KAJETAN.KUBICZ@LTCA.PL

URSZULA MAZUREK

ADWOKAT

TEL.: 516 247 182
URSZULA.MAZUREK@LTCA.PL

Kancelaria LTCA Zarzycki Niebudek Kubicz Sp.k.

ul. Miodowa 1, II piętro, 00 - 080 Warszawa
NIP: 5252921110 | REGON: 52294750500000

e: biuro@ltca.pl
t: 795-000-007